

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1699/2023
18.05.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници из радног односа тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Драгана Бркић адвокат из ..., против тужене Предшколске установе „Наше дете“ из Шапца, ради поништаја решења о отказу и исплате, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3874/22 од 06.12.2022. године, у седници већа одржаној дана 18.05.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3874/22 од 06.12.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шапцу П1 473/21 од 20.04.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужиља тражила да се пониште као незаконита решење директора тужене број .. од 31.08.2021. године и решење управног одбора тужене број .. од 24.09.2021. године и да се тужена обавезе да је врати на рад. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да исплати тужиљи трошкове за долазак и одлазак са рада у новчаним износима наведеним у том ставу изреке са законском затезном каматом на сваки новчани износ почев од означених датума до исплате. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да на име трошкова поступка исплати тужиљи износ од 25.504,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате, а одбијен тужиљин захтев за накнаду трошкова парничног поступка у износу од још 44.299,84 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3874/22 од 06.12.2022. године одбијена је жалба тужиље и потврђена пресуда Основног суда у Шапцу П1 473/21 од 20.04.2022. године у одбијајућем делу.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиља је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о изјављеној ревизији у складу са одредбама члана 408. и члана 441. ЗПП, Врховни суд је нашао да тужиљина ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Наводима ревизије да је пресуда другостепеног суда нејасна и неразумљива, односно да о битним чињеницама постоји противречност између датих разлога и стања у списима, указује се на битну повреду одредаба парничног поступка из тачке 12. става 2. наведеног члана која није законски разлог за овај правни лек.

Према утврђеном чињеничном стању, странке су у периоду од 13.09.2013. године до 31.08.2020. године закључиле више уговора о раду којима је тужиља заснивала радни однос на одређено време. Последњим уговором о раду од 31.08.2020. године тужиља је засновала радни однос на упражњеном радном месту, најкасније до завршетка школске/радне 2020/2021 године. Решењем директора тужене од 31.08.2021. године престао је радни однос тужиље због истека рока на који је заснован. Тужиљин приговор, изјављен против тог решења, одбијен је решењем Управног одбора тужене од 24.09.2021. године.

На тако утврђено чињенично стање нижестепени судови су у овом спору правилно применили материјално право.

Тужиља је уговором о раду од 31.08.2020. године засновала радни однос на одређено време - до попуњавања упражњеног радног места, а најкасније до завршетка школске/радне 2020/2021 године. Према одредби члана 175. став 1. тачка 1. Закона о раду, радни однос престаје истеком рока на који је заснован, у овом случају завршетком школске - радне године, због чега су побијана решења о престанку радног односа тужиље законита и нема основа за њихов поништај.

По оцени ревизијског суда, нису основани наводи тужиље о погрешној примени материјалног права. Околност да упражњено радно место на којем је тужиља радила није попуњено не води другачијем одлучивању, јер је истекао крајњи рок до којег је радни однос на одређено време заснован и по истеку тог рока радни однос престаје. Радни однос тужиље на одређено време није могао прерасти у радни однос на неодређено време јер је то изричито предвиђено чланом 155. став 3. Закона о основама система образовања и васпитања.

Из наведених разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић